

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Ek/750/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118271674
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6118271674.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: PD - MEFA, s. r. o., so sídlom: Pijavice, 963 01 Krupina, IČO: 31 605 109, právne zast.: JUDr. Baltazár Mucska, advokát, so sídlom: Vajnorská 55, 831 03 Bratislava - mestská časť Nové Mesto, proti povinnému: HORAGRO s. r. o., so sídlom: Žibritov 963 01, IČO: 31 602 011, právne zast.: JUDr. Ľubomír Hlbočan, advokát, so sídlom Vajnorská 20, 831 03 Bratislava, o vymoženie 8955,74 EUR s príslušenstvom, vedenej súdnym exekútorom: Mgr. Pavel Mika, so sídlom exekútorského úradu: Krupinská cesta 5, 960 01 Zvolen, pod sp. zn. 305EX 235/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti oprávneného proti výroku III. uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/750/2018 zo dňa 8. júla 2020, takto

rozhodol:

Sťažnosť oprávneného z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 11Ek/750/2018 zo dňa 8. júla 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu zamietol (I. výroková veta rozhodnutia). O trovách konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhodol tak, že povinný voči oprávnenému nemá nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (II. výroková veta rozhodnutia) a oprávnenému voči povinnému náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznal (III. výroková veta rozhodnutia).

2. Súd vychádzal zo zistení, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 08.01.2019 domáhal od povinného vymoženía 8955,74 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/165/2014 zo dňa 15.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 16.02.2018 a vykonateľnosť dňa 20.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/226/2016 zo dňa 22.11.2017. Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a príloh k nemu dňa 06.06.2018 poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora Mgr. Pavla Miku. Povinný podal u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, ktorý súdny exekútor spolu s vyjadrením oprávneného predložil súdu na rozhodnutie. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je dôvodný, pretože povinný nepreukázal súdu dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, v spojení so skutočnosťou, že súd ex offo nezistil ani iný dôvod na zastavenie exekúcie, a preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku v celom rozsahu zamietol (várok I.). Súd povinnému nárok na náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že povinný nebol v súvislosti s rozhodovaním o podanom návrhu na zastavenie exekúcie procesne úspešný (výrok II.). Ďalej konštatoval, že oprávnený bol procesne úspešný, vznikol mu tak nárok na náhradu trov konania o návrhu na zastavenie exekúcie. Keďže mu podľa zistení súdu žiadne trovy konania nevznikli (nebol zastúpený advokátom), súd s poukazom na článok 17 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku rozhodol tak, že mu nárok na ich náhradu voči povinnému nepriznal (výrok III).

3. Voči výroku III. uznesenia vyššieho súdneho úradníka podal oprávnený sťažnosť s odôvodnením, že súd nesprávne právne vec posúdil a vydal nezákonné rozhodnutie, kedy nepriznal oprávnenému trovy konania s odôvodnením v bode 33. napádaného uznesenia, cit.: „keďže mu žiadne trovy konania nevznikli (nebol zastúpený advokátom).“ Vyšší súdny úradník podľa tvrdení oprávneného nesprávne vyhodnotil skutočnosť týkajúcu sa právneho zastúpenia oprávneného, nakoľko právne zastúpenie oprávneného JUDr. Baltazárom Mucskom, advokátom, nesporne vyplýva zo súdneho spisu. V súlade s ustanovením § 199d ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej ako „Exekučný poriadok“), oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. V zmysle ustanovenia § 200 Exekučného poriadku sa na exekučné konanie použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. V súlade s ustanovením § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko oprávnený bol procesne úspešný, vznikol mu nárok na náhradu trov konania o návrhu na zastavenie exekúcie voči povinnému v celom rozsahu. Podanou sťažnosťou sa preto oprávnený domáhal, aby sťažnostný súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 11Ek/750//2018 zo dňa 08. júla 2020 vo výroku III. zmenil tak, že oprávnenému voči povinnému prizná náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie v celom rozsahu.

4. Povinný vo vyjadrení k sťažnosti oprávneného zo dňa 18. 08. 2020 uviedol, že sťažnosť bola podaná neoprávnenou osobou, pričom z obsahu vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyplýva, že ju oprávnený podával vo vlastnom mene, preto je správny záver súdu, že oprávnenému v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie žiadne trovy právneho zastúpenia nevznikli.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

7. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

8. Podľa § 243 CSP, v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

9. Podľa § 244 CSP, rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia

pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného nie je dôvodná.

13. Oprávnený v podanej sťažnosti namietal nesprávnosť rozhodnutiu súdu o nároku na náhradu trov konania oprávneného voči povinnému v uznesení, ktorým súd povinného návrh na zastavenie exekúcie zamietol. Podstata jeho argumentácie spočíva v tvrdení, že súd mu napriek jeho procesnému úspechu v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie voči povinnému nepriznal nárok na náhradu trov tohto konania s odôvodnením, že mu žiadne trovy právneho zastúpenia nevznikli, pretože nebol v konaní zastúpený advokátom. Z obsahu spisu je ale zistiteľné, že oprávnený bol v tomto konaní zastúpený advokátom a vznikli mu tak výdavky na zastupovanie v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie. V súlade s § 255 ods. 1 CSP mu mal preto súd priznať voči povinnému nárok na náhradu trov tohto konania v celom rozsahu.

14. Z vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 23.07.2018 súd zistil, že si v ňom oprávnený voči povinnému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil. Z obsahu tohto vyjadrenia súd ďalej zistil, že tento právny úkon v mene oprávneného uskutočnil JUDr. Baltazár Mucska, advokát, ktorý je právnym zástupcom oprávneného na základe plnej moci zo dňa 30. 10. 2015, ktorá je v zaručenej konverzii súčasťou el. súdneho spisu vedeného v tejto veci.

15. Podľa § § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

16. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

17. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

18. Podľa § 199d Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

19. Generálne možno konštatovať, že náhrada trov konania, a to nielen v základnom konaní, ale aj v konaní vykonávacom, sa riadi princípom úspechu vo veci, resp. princípom zodpovednosti za zavinenie. Nemožno však zabúdať, že exekučné konanie je osobitným druhom civilného procesu a zároveň jeho druhým, fakultatívnym štádiom. Exekučný poriadok v pozícii lex specialis vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania. V otázke trov konania možno hovoriť o špeciálnej právnej úprave v Exekučnom poriadku, ktorý neupravuje dvojfázové rozhodovanie o trovách konania a ani povinnosť priznať niektorému z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania aj bez návrhu. Zákonodarcu v tomto procesnom predpise zároveň obmedzuje trovy oprávneného len na niektoré úkony spojené so zastupovaním oprávneného.

20. V exekučnom konaní začatom po 1. apríli 2017 tak oprávnený nemôže požadovať všetky trovy právneho zastúpenia, ktorému mu vznikli, ale len v taxatívne vymedzených prípadoch. Otázka práva na náhradu trov oprávneného je predmetom posudzovania exekučného súdu už v konaní o návrhu na vykonanie exekúcie. Ak exekučný súd vyhodnotí návrh ako prípustný a vydá poverenie na vykonanie exekúcie, posúdi aj opodstatnenosť doložených a uplatnených doterajších nákladov oprávneného a v oprávnenej časti ich uvedie v poverení na vykonanie exekúcie. Náhrada trov oprávneného sa v rozsahu uvedenom v poverení stáva predmetom vymáhania od povinného v exekučnom konaní. V prípade, ak povinný iniciuje svojím návrhom na zastavenie exekúcie exekučný spor s oprávneným, od meritórneho výsledku tohto sporu závisí v prvom rade „ďalší osud“ náhrady trov oprávneného, uvedených v poverení na vykonanie exekúcie a v druhom rade otázka náhrady prípadných trov zastúpenia oprávneného v exekučnom spore. Ak bude v exekučnom spore úspešný oprávnený (t.j. ak súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietne), súd v uznesení o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie

prizná oprávnenému náhradu trov jeho právneho zastúpenia (vrátane určenia ich výšky) a súčasne vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, v ktorom uvedenie výšku náhrady trov zastúpenia oprávneného v exekučnom spore, avšak opätovne (obdobne ako je to pri návrhu na vykonanie exekúcie) len za predpokladu, že oprávnený si nárok na náhradu trov voči povinnému uplatňuje. Oprávnený si preto musí uplatniť nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie v podanom vyjadrení k takémuto návrhu, resp. ešte pred vydaním uznesenia vyššieho súdneho úradníka, ktorým o návrhu povinného na zastavenie exekúcie rozhoduje. Tento záver súdu umocňuje aj skutočnosť, že podľa ustanovenia § 48 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína na návrh. Toto ustanovenie Exekučného poriadku jednoznačne uvádza, že zahájenie výkonu rozhodnutia je výlučne v rukách oprávneného a preto sa v Exekučnom konaní uplatňuje tzv. dispozičný princíp. Tento princíp sa oproti civilnému sporovému konaniu uplatňuje aj vo vzťahu k náhrade trov konania. Trovy oprávneného sa uvádzajú v poverení na vykonanie exekúcie a v jeho dodatkoch (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku) a stávajú sa predmetom vymáhania od povinného. Pokiaľ potom oprávnený vymoženie náhrady trov konania od povinného v prebiehajúcom exekučnom konaní nepožaduje, súd v súlade s dispozičným princípom nemôže v tejto časti exekúciu voči povinnému viesť pre absenciu vôle resp. návrhu oprávneného. Tento nárok oprávneného môže byť predmetom vymáhania od povinného v prebiehajúcom exekučnom konaní len na základe prejavenej vôle oprávneného v podobe návrhu na ich vymoženie. Je preto nevyhnutné, aby si oprávnený v podanom vyjadrení (prípadne vyjadreniach) k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uplatnil a vyčíslil výdavky na zastupovanie, ktoré mu v súvislosti s takýmto návrhom vznikli (§ 199a ods. 1 Exekučného poriadku). Dôvodom na dodržanie tohto postupu je aj zachovanie možnosti využitia inštitútu sťažnosti ako procesného prostriedku nápravy prípadného nesprávneho rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka o trovách tohto konania vrátane ich výšky, pričom je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ si oprávnený trovy konania neuplatní ani nevyčíslí, nemá povinný možnosť sa k tomuto nároku relevantne vyjadriť.

21. Pre úplnosť súd dodáva, že s výrokom o priznaní náhrady trov zastúpenia oprávnenému voči povinnému v prípade jeho procesného úspechu zákon v ust. § 61l resp. v § 199d Exekučného poriadku nepočíta výslovne, avšak vydanie dodatku k povereniu s uvedením výšky náhrady trov nie je titulom pre vznik práva oprávneného na náhradu trov, ale len spôsob premietnutia nároku, ktorý vzniká osobitným rozhodnutím súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie, do predmetu prebiehajúceho konania. V tejto súvislosti súd pripomína, že len rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania má konštitutívny charakter vo vzťahu k vzniku samotného práva na náhradu nákladov konania. V konaní o návrhu na zastavenie exekúcie je vybavením incidenčného sporu o prípustnosť exekúcie práve uznesenie súdu, v ktorom potom súd okrem iného rozhoduje aj o nároku na náhradu trov tohto konania vrátane ich výšky.

22. Exekučný poriadok výslovne nerieši situáciu, ak si účastník konania, ktorý na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, do skončenia konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nárok na náhradu výdavkov na svoje zastupovanie v tomto konaní neuplatnil. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris). Tejto procesnej situácii potom zodpovedá s použitím čl. 17 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku rozhodnutie súdu, že oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie nepriznáva. Tento výrok súdu zodpovedá skutočnosti, že exekučné konanie je (ako už súd uviedol vyššie) prísne ovládané dispozičným princípom a exekučný súd nesmie viesť exekúciu voči povinnému v rozsahu, v akom to oprávnený nenavrhne a poverenie na vykonanie exekúcie resp. dodatok k nemu vydá len za účelom vymoženia oprávneným požadovaného nároku.

23. Aplikáciou vyššie citovaných zákonných ustanovení v zmysle výkladu prezentovanom súdom v predchádzajúcich odsekoch tohto rozhodnutia na konkrétne okolnosti daného prípadu preto sťažnostný súd dospel k záveru, že pokiaľ si oprávnený v podanom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie resp. do skončenia konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie (v posudzovanom prípade výrok I. uznesenia vyššieho súdneho úradníka sťažnosťou napadnutý nebol) neuplatnil nárok na náhradu trov voči povinnému, správny je potom napadnutý výrok súdu, ktorým súd oprávnenému voči povinnému nárok na náhradu trov tohto konania nepriznal.

24. Aj keď je nepochybné, že súd v preskúmanom uznesení vychádzal z nesprávnych zistení, že oprávnenému žiadne trovy konania nevznikli, keďže v konaní nebol zastúpený advokátom, súd v záujme zachovania zásady hospodárnosti konania nevidel racionálny dôvod na zrušenie či zmenu napadnutého

výroku, pretože za tohto skutkového stavu je napadnutý výrok o trovách konania oprávneného správny, aj keď z iných dôvodov, ako uviedol vyšší súdny úradník. Sťažnostný súd preto v danom prípade uprednostnil pred záujmom na zachovaní procesnej čistoty v rozhodovacích procesoch súdu záujem na hospodárnom vedení konania, čomu napokon v prípade sťažnostného konania zodpovedá znenie § 239 ods. 2 CSP, podľa ktorého sťažnosť smerujúca len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

25. V reakcii na tvrdenia povinného vo vyjadrení k podanej sťažnosti oprávneného súd záverom dodáva, že nie je správne tvrdenie povinného v tomto vyjadrení, že vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie podával oprávnený vo vlastnom mene, ako už súd konštatoval vyššie, vyjadrenie oprávneného ako úkon právnej pomoci bol realizovaný advokátom oprávneného, čo vyplýva zo skutočnosti, že vyjadrenie je na hlavičkovom papieri advokáta oprávneného, jeho autor je špecifikovaný ako „PD - MEFA, s.r.o., JUDr. Baltazár Mucska, advokát“ a je advokátom oprávneného autorizované.

26. Z vyššie uvedených dôvodov súd podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku sťažnosť oprávneného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).